

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν της οικίας: Α. ΜΕΛΑ, πλησίον του Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

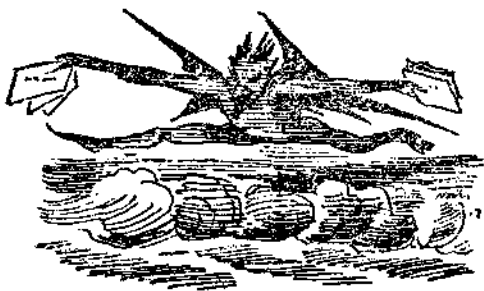
Διά τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα καθ' Ἐξαμηνίαν.
» » Ἐξωτερικὸν Φραγ. 2) « καθ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 17 Αὐγούστου 1878.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἢ ἀνα-
νεώσωσι τὴν συνδρομὴν των, οἱ μὴ λαμβάνοντες
τακτικῶς τὸ φύλλον, καθὼς καὶ οἱ μετακοινοῦντες ΚΚ.
συνδρομηταὶ, ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
Ἀσμοδαίου κείμενον παρὰ τὴν Διευθύνσιν των
Ταχυδρομείων ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Λέοντος Μελά.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἄν ὁ Ἀσμοδαῖος ἐνόμιζεν ἑαυτὸν καταδικασμένον
διὰ τοῦ συμβολαίου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του εἰς ἰσόδιον
γέλωτα, ἤθελεν εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην νὰ
κατακρίνη τὸν βασιλικὸν λόγον, ὡς οὐδὲν εἰπόντα καὶ
περὶ τῶν ταχυδρομικῶν δελτηρίων.

Τοιαύτην ἑμῶς ὑποχρέωσιν οὐδέποτε ἐνόησε ν' ἀναλάβῃ,

μὴ ἔχων ἀκόμη τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, δωδεκάδα δηλ.
συντακτῶν, γραφόντων ἐναλλάξ τότε μόνον ὁσάκις ἔκα-
στος αὐτῶν τύχη ἔχων ἕραξιν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν λευκότητα
τῶν ὀδόντων του.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν οἱ κ. κ. ἀναγνώσται πρέπει
ν' ἀρχῶνται, ὡς οἱ ἀπόστολοι, εἰς τὰ παρατιθέμενα,
ἐν οἷς, δυστυχῶς, ὑπάρχουσι καὶ πολιτικὰ δελτία,
ὡς ἐμφανίζεται ἐνίοτε καὶ ἐπὶ ἐκλεκτῆς τραπέζης τὸ βω-
διὸν, ὁσάκις ἀρνοῦνται τὰ δάση λαγωῦς καὶ ἡθάλασσα
ἰχθύας. Παράδειγμα τούτου ἔστω αὐτὸς ὁ ἀναξ τοῦ συγ-
χρόνου γέλωτος Figaro, τοῦ ὁποίου οἱ πολυπληθεῖς συν-
τάκται, ἵνα συμπληρώσωσι τὸ κεχηνὸς τοῦ ρυθμοῦ, δὲν
ἠσχυρόθησαν νὰ μιάνωσιν ἐσχάτως τὰς στήλας των κατα-
χωρίζοντες « Συμβουλάς εἰς τὰς μητέρας » καὶ
πραγματεῖαν περὶ « Ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας ».

Ἵπὸ τὴν πίεσιν ὁμοίας ἀνάγκης κατηντήσαμεν καὶ
ἡμεῖς σήμερον εἰς τὸν ἐνκεκτῆριον λόγον τῆς ζ' βουλευ-
τικῆς συνέδου.

Τοῦτον ἡ ἀντιπολίτευσις, κατόπιν ὁρμαθοῦ ἐπιφυλά-
ξιων, εὗρεν ἐν συνόψει τόσον τῆς ἀρεσκείας της, ὥστε
ἔκρινεν εὐλογον ν' ἀρνηθῆ τὴν πατρότητα τῶν ἐν αὐτῇ
εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον μάλιστα ὁ « Ἐσπερος »,
ἐκήρυξε . . . . . μεταχειρισθεῖς τὸ κυριολεκτικὸν
ἐπίθετον, ἐστερημένον τῶν πρὸς πατρότητα ἀναγκαίων
προσόντων.

Μὴ ἔχοντες τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας, ἵνα ἐξακριβώσω-
μεν κατὰ πόσον ἀληθεύει ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ « Ἐσπέρου »
ἐλίγα μόνον τιὰ, πασίγνωστα, θέλομεν παρατηρήσει εἰς
τοὺς κατηγοροῦντας τὸν κ. Τρικούπην δι' ἔλλειψιν πρω-
τοτυπίας.

Ὅσάκις ὠριμάση εἴτε σπουδαία τις ἀνακάλυψις ἐν τῇ
ἐπιστήμῃ, εἴτε οὐσιώδης μεταρρύθμισις ἐν τῷ θρησκευ-

τικῶ ἢ πολιτικῶ βίῳ τῶν ἐθνῶν, πάντα τὰ σπέρματα καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνακαλύψεως ἢ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης εὐρίσκονται ἤδη ἐπαρμένα εἰς τὰς διανοίας, τοὺς λόγους ἢ καὶ τὰ συγγράμματα τῶν συγγρόνων. Ὁ Νεύτων, ὁ εὐρέτης τῶν νόμων τῆς παγκοσμίου ὁλικῆς, οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ νὰ συναρμολογήσῃ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων τῆς ἐποχῆς του' ἢ δογματικῆ τοῦ Ἰωάννου Οἰσίου περιέχεται σποράδην δλόκληρος εἰς τὰς διδασκὰς καὶ τὰ βιβλία τῶν τότε ἐχθρῶν τῆς Ῥώμης· τὸ Κοράνιον εἶναι ἀπλῆ περίληψις τῶν πόθων καὶ τῶν ἰδεῶν τῆς ἀραβικῆς φυλῆς κατὰ τὸν ἔκτον αἰῶνα.

Ὅστω καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινων ἐτῶν ἤρχιζον νὰ κυφορῶνται αἱ ἰδέαι τῆς κοινοβουλευτικῆς σχολῆς· τὰ δὲ συμπτώματα τῆς κυφορίας ταύτης ἐξεδηλοῦντο, ὡς ἦτο ἐπόμενον, εἰς λόγους, ἀγορεύσεις, ὑπομνήματα καὶ ἄρθρα ἐφημερίδων.

Πολλοὶ ἦσαν οἱ νομίζοντες ἀναγκαίαν τὴν ἀνέγερσιν σινικοῦ τείχους κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τοῦ Στέμματος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζεν εἰς τὸ ἀντιμοναρχικὸν τοῦτο οἰκοδόμημα τὸν κατὰ μᾶλλον καὶ ἦτοτον ἄξιστον ἢ ἐξεσμένον λίθον του, πλείονας δὲ πάντων οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου. Τὴν κατήχησιν ὁμοῦς ἢ, μᾶλλον, τὸ Εὐαγγέλιον τῶν φιλελευθέρων τούτων τεκτόνων συνήρμοσεν ἀναντιρρήτως ὁ κ. Τρικούπης, ἀφοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἀμειλίχτου «Αἰῶνος», πρῶτος ἀνεκεφαλαιώσε καὶ ἐξέθεσε μετὰ δεινότητος, λογικῆς καὶ συντομίας ἐν τῷ πολυκρότῳ «Τίς πταίει», τὰς πρὶν ἀμόρφους καὶ ἀκατασκευοὺς κοινοβουλευτικὰς ἰδέαις.

Εἰς ἐπικύρωσιν τῆς αἰωνίου ταύτης μαρτυρίας ἔρχεται καὶ ἡ καταδιώξις. Ὡς ὁ Οἰσίου ἐκάη ὑπὸ τῶν παπιστῶν, καίτοι οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ ν' ἀνακεφαλαιώσῃ κἀκείνος μετὰ δεινότητος καὶ συντομίας, ὅσα εἶπον καὶ ἔγραψαν πλείστοι ἄλλοι ἐφημέριοι ἀποθανόντες ἀνενόητοι· ἐπὶ τῆς κλίνης των, ὅστω καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐδιώχθη καὶ ἐφυλακίσθη, διότι ἀνέδειξε ζῶντα καὶ ἐπίφοβα εἰς τοὺς μοναρχικοὺς, ὅσα εἰς τὰ στόματα τῶν ἄλλων ἐφαίνοντο πρὶν ἀνάξια καταδιώξεως καὶ προσοχῆς.

Ἀμερόληπτοι ὄντες οὐδόλω· ἀρνούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἀνάδειξιν ταύτην τοῦ «Τίς πταίει» συνέτρεξεν οὐκ ὀλίγον ὁ ἀγαθὸς δαίμων τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ ἐμπνεύσας εἰς τοὺς πωλητὰς ἀφωσιώσεως τὴν μωρίαν τοῦ διωγμοῦ, ἀλλ' ἢ σύμπραξις αὐτῆ τῆς τύχης, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἔφ' οὐδενὸς ἐν τῷ κόσμῳ κτωρθώθη, οὔτε τὸ γεγονός οὔτε τὰς συνεπείας αὐτοῦ δύναται νὰ μεταβάλῃ.

Ὁ ἀπαθὴς ἱστορικὸς, ὁ μέλλων νὰ διηγηθῇ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὰ σήμερον συμβαίνοντα, θέλει ἀναγράψῃ εἰς τὰς δέλτους του ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἐν Ἑλλάδι ὀφείλει εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὰς δύο ταύτας ἐκδουλεύσεις: ὅτι διὰ μὲν τοῦ «Τίς πταίει» κατέστησεν αὐτὸ ἄρσειν ἔχουσαν δογματικὴν ὑπόστασιν καὶ ἀξιοθεύσαν τῆς τιμῆς νὰ καταδιωχθῇ, διὰ δὲ τοῦ τελευταίου βασιλικοῦ λόγου τὴν ἄρσειν ταύτην κατάρθωσε ν' ἀναδείξῃ ἐπίσημον πολιτικὴν θρησκείαν τοῦ κράτους.

Ἀφοῦ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον του ὁ ἱστορικὸς, σημειῶν τοὺς

δύο τούτους κυριωτάτους σταθμοὺς τῆς κοινοβουλευτικῆς ἡμῶν προόδου, δὲν θέλουσι βεβαίως λείπει καὶ πολυπράγμονες ὑπομνηματισταὶ, οἵτινες ἐνδιατρίβοντες εἰς τὰ καθέκαστα καὶ τὰς λεπτομερείας, θέλουσιν ἀποδώσει τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον εἰς τὰ ἄρθρα, τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ἀγορεύσεις, ἐξ ὧν ἔλαβε τὴν πρώτην ὕλην ὁ κ. Τρικούπης.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὡς ὁ Λαβουλαὶ τοῦ Παρισίου εἶναι Ἄμερικῆ, οὔτω ἐπιφυλαττόμεθα νὰ γράψωμεν ἀν' ὁμοῦς χάριτι τῷ Ἀσμοδαίῳ ζῶντι καὶ ἀναγνώστας, «τὴν Ἀγγλίαν ἐν Ἀθήναις». Θ.

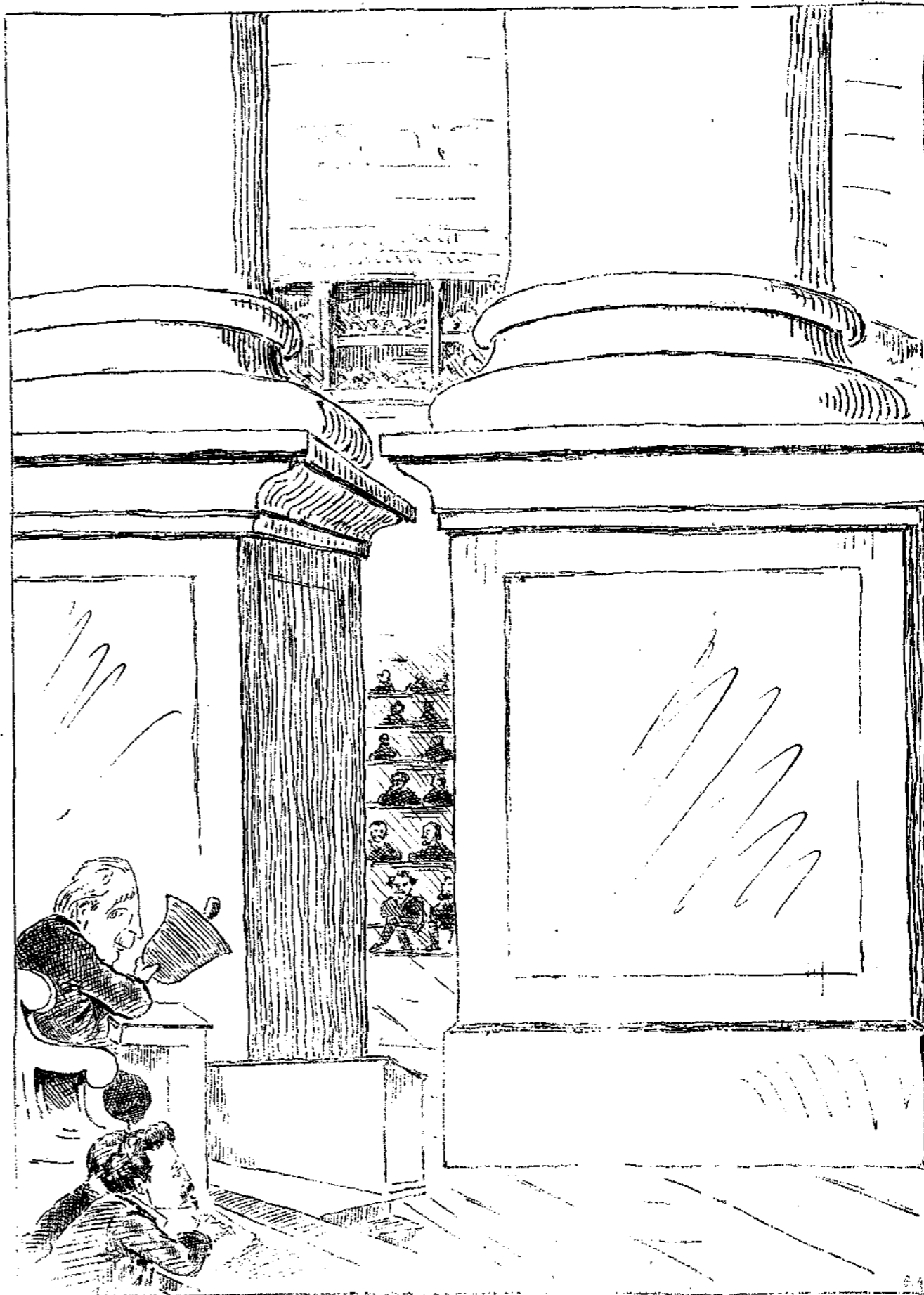
ΣΚΝΙΗΣ

Ἐκ τινος τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ Figaro πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ πρῶτος πρόεδρος τῆς δημοκρατίας Θιέρσοις συνετήρει δαπάνη μυστικοῦ μὲν ἀλλὰ δημοσίου ταμείου σμῆνος περιττῶν καὶ φαυλοθίων διὰ λόγους πλειονοψηφίας. Ἄν τοῦτο δὲν εἶναι συκοφαντία, ὑπάρχει, φαίνεται, καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὸ βωμολιχόν.

Ἡ ἐπιχείρησις τοῦ Λαυρίου ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς σημεῖον, τὸν πατριωτισμὸν. Φιλογενεῖα κινούμενος ὁ κ. Α. Τσιγκρὸς μετεχειρίσθη τὰ κεφάλαια ἡμῶν, ἵνα σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως· οἱ δὲ προχθὲς ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν προτίθενται ἀντὶ μερίσματος νὰ προσφέρωσι κατ' ἔτος εἰς τοὺς κ. κ. μετόχους τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ὅτι τὰ χρήματα αὐτῶν χρησιμεύουσιν εἰς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.

Ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα, θαυμάζομεν πάντας τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς θυσιαζομένους ἀπὸ τοῦ Κουρτίου μέχρι τοῦ Ἀθ. Διάκου· ὅπως δὲ ἔτι εὐρίσκομεν ὅπως οὐδὲν σκληρὸν ἑκατοντακισχίλιοι μέτοχοι νὰ μεταμορφωθῶσιν εἰς μάρτυρας, στέργοντας τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον ἐξ ἀκουσίου πατριωτισμοῦ.

Πολλοὶ ἠπόρησαν τίνι τρόπῳ συνέλευσις μετόχων ἐξέλεξε προχθὲς συμβούλιον ἐξ ἀμετόχων. Ἐφ' ὅσον γηράσκομεν τόσῳ μᾶλλον πειθόμεθα ὅτι ἐν πάσῃ συνέλευσει ἢ πλειονοψηφίᾳ δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ μόνον κάρκευμα παρασκευαζόμενον τὴν προτεραιάν κατὰ τοὺς κανόνας στερεοτύπου τινὸς μαγειρικῆς. Τὸ σφάλμα τῶν μαγειρῶν τῆς τελευταίας λαυριωτικῆς πλειονοψηφίας, ὑπῆρξεν ὅτι δὲν ἐκλείσαν καλὰ τὴν θύραν τοῦ μαγειρίου, καὶ

Πρότυπον ἀρχιτεκτονικῆς.

της οποίας εξήρχετο ανυπόφορος δυσωδία βραδιουργίας, χαβιπροχάνου και πατριωτισμού.

* *

Λόγου προκειμένου προχθές περι των μεταλλευτικών καταστροφών, κύριος τις άναμιχθείς άζημίως εις τὸ παιγνίδιον των μετοχών, χωρίς όμως νά λάβη ποτὲ μέρος εις τὸ στήσιμον των παγίδων οὔτε ὡς ιδρυτής, οὔτε ὡς σύμβουλος ἢ προφήτης θησαυρῶν ἔλεγε δικαίως «Εγὼ δὲν ἔχασα τίποτε, οὐδὲ κ' ἂν τῆν τιμὴν μου.

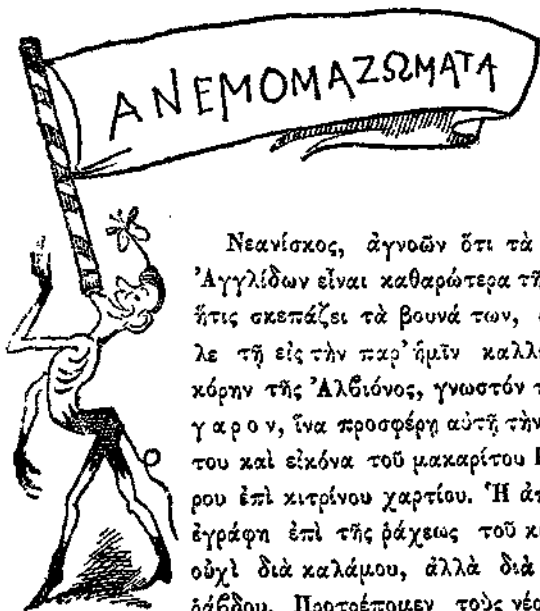
* *

Ὁ κ. Ἀφεντούλης εἶχε δώσει εις τινὰ υποψήφιον Ἀττικῆς τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι ἤθελεν ὑποστηρίξει αὐτὸν ἐν Πειραιῶι κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλάζας ἔπειτα γνώμην ὑπεστήριξεν ἀναφανδὸν τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ὁ λαβὼν τὴν ὑπόσχεσιν ἀνείδισεν αὐτὸν ὅτι κατέβη τὸν λόγον τῆς τιμῆς του ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀφεντούλης ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως. «Τί μὲ τοῦτο; μὴπως εἶμαι ἀξιωματικός;

* *

Ὁ ἀξιόλογος κ. Ἄρ . . . ἐξακολουθεῖ νά θηρεύῃ ἐν Φαλήρῳ ὑπόληψιν Don Juan και Καζανόβα, ἐπινοήσας και τὸ ἐξῆς τέχνασμα: ἔχει ὠραῖον στακτόχροον ἐπανοφώμιον, τοῦτο φροντίζει ν' ἀφίη πάντοτε πλησίον πότε τῆς μιᾶς πότε τῆς ἄλλης ὠραίας κυρίας, και ἔπειτα παραπονεῖται ὅτι αἱ γειτόνισσαι του τὸν ἐνάγκασαν νά μιμηθῇ τὸν Ἰωσήφ.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

Νεανίσκος, ἀγνοῶν ὅτι τὰ ἔθη τῶν Ἀγγλίδων εἶναι καθαρῶτερα τῆς χιόνος, ἥτις σκεπάζει τὰ βουνά των, ἀπέστειλε τῇ εἰς τὴν παρ' ἡμῖν καλλικέλαδον κόρην τῆς Ἀλβιόνος, γνωστὸν τινὰ Φίγαρον, ἵνα προσφέρῃ αὐτῇ τὴν καρδίαν του και εἰκόνα τοῦ μακαρίτου Γ. Σταύρου ἐπὶ κιτρίνου χαρτίου. Ἡ ἀπάντησις ἐγράφη ἐπὶ τῆς βάρχεις τοῦ κομιστοῦ, οὐχὶ διὰ καλάμου, ἀλλὰ διὰ χονδρῆς βάρβδου. Προτρέπομεν τοὺς νέους ἡμῶν νά μελετῶσι κάλλιον τὴν γεωγραφίαν, τὴν διδάσκουσαν τὰ ἔθη και τὰ ἔθιμα τῶν διαφόρων φυλῶν.

Μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας καταρωθώσαμεν νά μάθωμεν ποίου δράματος γίνονται μετὰ τὸ θέατρον ὑστερογυμνά-

σεις ἐν τινι μεγάλῳ ξενοδοχείῳ. Τὸ δράμα τοῦτο εἶναι σεμνὸν και ἀθῶον, καλεῖται δὲ «Flirtation».

Κύριός τις προχθές ἐν Φαλήρῳ, μὴ εὐρίσκων οὔτε τὴν ἑλληνικὴν οὔτε τὴν γαλλικὴν ἀρκούντως πλουσίας ἵνα ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμὸν, ὃν ἐνέπνεεν αὐτὸν ἡ Μαργαρίτα, συνήνωσεν ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας διὰ διεθνούς sallembour εἰπὼν «C'est la perle des Marguerites».

ΖΕΦΥΡΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου».

Συμπλήρωμα τοῦ βίου τοῦ Νικολοπούλου.

Τὰς ἐξῆς πληροφορίας ἐσύναξα ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ δημοσιευθέντος βίου τοῦ Νικολοπούλου. Λέγουσιν ὅτι ὁ Πλάτος ἀπερχόμενος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰς Ἱερουσα. λῆμ διήλθε διὰ τῆς Γορτυνίας και ἔλαβε πολλοὺς Γορτυνίους μεθ' ἑαυτοῦ, οὓς ἀπεκατέστησεν εἰς Παλαιστίνην. Ἐξ αὐτῶν πολλοὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτοι δὲ ἄφησαν συγγενεῖς ἐν Γορτυνίᾳ, ἐξ ὧν κατὰ γεται ὁ Νικολόπουλος, τινὲς δὲ συγγενεῖς του και σήμεραν ἀκόμη φέρουσι τὸ ὄνομα Μάλχος, ὅπερ εἶχεν ὁ ἐβραῖος πρόγονός των Μάλχος, οὗτινος τὸ δεξιὸν ὠτίον ἀπέκοψε κατὰ τὸ εὐαγγέλιον ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Μὲ τρεῖς ἀπαιτήσεις προσῆλθε τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ βουλευτής τις:

- Λοιπὸν, κύριε Πρόεδρε, ἐκεῖνο δὲν θά γίνη; . . .
- Ἀδύνατον, εἶνε ἐναντίον τοῦ νόμου . . . . .
- Αἰ! διὰ τὴν ἄλλην ὑπόθεσιν τοῦλάχιστον; . . .
- Σὰς εἶπα, εἶνε ἐναντίον τῶν διατάξεων' ἀδύνατον . .
- Λοιπὸν τοῦλάχιστον, κύριε Πρόεδρε, διορίστε μου ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπο . . . .
- Δὲν ἔχομεν κενὰς θέσεις; . . .
- Ὡς βλέπω, κύριε Τρικούπη, θά καταταχθῶ ὀριστικῶς εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν.
- Δὲν πειράζει, φίλε μου' μαζὶ θά εἴμεθα!

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ»

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ.